

194. Storbönnernas Vals

1. Sömmarn är slut, fet ä var stut,
kor å hästar nu trinda stå,
får å kalvar präktigt de må
Ladan ä' full,
vi må som gull,
höet dofter fin timotej,
holia, holia, fin timotej,
holia, holia hej
Re'n solen sjunker bak stugans knut,
blommar vissna å dö snart ut
Gulna å grå,
träden de stå,
holia, holia, stå

2. Jul så de' bli',
då ska ni si,
ätes, drickes de' utåt hin,
gröten, fisken den ä' så fin
Livat å glatt,
ja rent besatt,
dansar man må,
gammal å ung,
holia, holia, gammal å ung,
känner sej liksom en kung.
På juldasmåron en gök man tar,
sen till körkan man genast far.
Då i vart hus
syns juleljus,
holia, holia, ljus

3. Tjugonda-knut,
jula ä slut,
då blir dans i nämndemans hus,
öl å brännvin i fulla krus.
Undan de' går,
knuffar man får,
tös å pöjke famna varann,
holia, holia, famna varann,
stjäla en köss allt i-blann
Men bakom lagårn ä gäcken lös,
där man slåss om Lars Olssons tös.
Sen bli de bra,
»mullbänk» de ta,
holia, holia, ta

/Av G. Ekerot. Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 194/